133. Tàbí ẹ̀yin wà níbẹ̀ nígbà tí ikú dé bá Yahkuubu, nígbà tí ó ń sọ fún àwọn ọmọọ rẹ̀ pé: Kí ni ẹ̀yin yóò máa sìn lẹ́yìn-in mi? Wọ́n dáhùn pé: Àwa yóò máa sin Olùjọ́sìnfún un rẹ àti Olùjọ́sìnfún àwọn bàbáà rẹ Ibraahiimu, Ismaahiilu àti Is-haaku, Olùjọ́sìnfún kan ṣoṣo, àti pé (Òun) ní àwa jura wa sílẹ̀ fún.

134. Àwọn yẹn jẹ́ ìjọ kan tí wọ́n ti rékọjá. Wọn yóò gba èrè iṣẹ́ẹ wọn, ẹ̀yin náà yóò sì gba ti yín. Wọn kò sì níí bi yín nípaa iṣẹ́ tí wọ́n ṣe.

135. Wọ́n sì wí pé: Ẹ jẹ́ ẹlẹ́sìn-in Júù tàbí Kirisitẹni, kí ẹ lè wà ní ojú ọ̀nà tààrà. Sọ (fún wọn) pé: Rárá o, àwa tẹ̀lé ìlànàa Ibraahiimu olùdúró déédé, tí kò sì sí nínú un àwọn olùda nǹkan pọ̀ mọ́ Allaahu.

136. Ẹ wí pé: Àwa gba Allaahu gbọ́ àtí ohun tí Ó sọ̀ kalẹ̀ fún wa, àtí ohun tí Ó sọ̀ kalẹ̀ fún Ibraahiimu, Ismaahiilu, ls-haaku, Yahkuubu àtí àwọn ọmọọmọọ (wọn); àti ohun tí wọ́n fún Muusaa àti Hiisaa, àti ohun tí wọ́n fún àwọn Annabi láti ọ̀dọ̀ Olúwaa wọn. Àwa kò ya ẹnì kan sọ́tọ̀ nínú un wọn, àwa sì jura wa sílẹ̀ fún Un (Allaahu).

137. Nítorí náà, tí wọ́n bá ní ìgbàgbọ́ gẹ́gẹ́ bí ẹ̀yin náà ṣe gbàgbọ́, àwọn náà ti wà lójú ọ̀nà tààrà. Ṣùgbọ́n tí wọ́n bá ṣẹ́rípadà, dájúdájú àwọn ni wọ́n wà nínú un ìyapa. Allaahu yóò gbé ẹ lékè e wọn. Òun sì ni Olùgbọ́rọ̀ jùlọ Olùní-ìmọ̀ jùlọ.

138. Ìṣelọ́ṣọ̀ọ́ ti Allaahu nìyìí. Taani lè ṣeni lọ́ṣọ̀ọ́ ju Allaahu lọ? Òun sì ni àwa ń sìn.

139. Wí pé: Ṣé ẹ̀yin yóò bá wa jiyàn nípaa Allaahu bí? Òun ni Olúwaa wa àtí Olúwaa yín. Tí wa ni iṣẹ́ẹ wa, ti yín sì ni iṣẹ́ẹ yín. Àwa sì ń ṣe tí Rẹ̀ (Allaahu) tọkàntọkàn.

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ ٱلْمَوْتُ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنۢ بَعْدِى قَالُوا۟ نَعْبُدُ إِلَـٰهَكَ
وَإِلَـٰهَ ءَابَآئِكَ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ إِلَـٰهًا
وَٰحِدًا وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ
خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا
تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَقَالُوا۟ كُونُوا۟
هُودًا أَوْ نَصَـٰرَىٰ تَهْتَدُوا۟ ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِـۧمَ
حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوٓا۟ ءَامَنَّا
بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ
وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ
مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِىَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا
نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
فَإِنْ ءَامَنُوا۟ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ
وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ
ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ ٱللَّهِ ۖ وَمَنْ
أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ عَـٰبِدُونَ ﴿١٣٨﴾
قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِى ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَآ
أَعْمَـٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَـٰلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾